

Abstrakt

Diplomová práce se zaměří na původní básnickou tvorbu Karla Šiktance. Bude analyzovat jeho sbírky od 70. let do současnosti s cílem identifikovat a popsat konstanty, jež Šiktancovu tvorbu charakterizují. Práce vychází ze dvou hlavních teoreticko-metodologických zdrojů. Zaprvé z eseje Martina Heideggera *Básnický bydlí člověk*, zadruhé z prací kognitivní etnolingvistiky. Pomocí těchto přístupů chce práce ukázat možné konceptualizace jazyka (či přesněji řeči, tedy jazyka v užívání), zejména Šiktancovu metaforu řeči jakožto prostoru (domova), a rovněž funkci jazyka jako nástroje magického obrazu světa. S problematikou řeči v Šiktancově tvorbě úzce souvisí otázka zvukovosti a kontrastu mezi řečí a tichem. S využitím Minkowského pojmu *zvučení* se práce pokusí nastínit dynamiku Šiktancových básnických obrazů, oscilujících právě mezi zvukem (nejen) řeči a tichem. Vzhledem k rozsahu textového materiálu bude analýza spočívat ve výběru několika emblematických básní, jež tematicky odemykají každou konkrétní sbírku.